

prima instanță – A. Catană
instanța de apel – N. Budăi, I. Cimpoi, A. Minciuna

dosarul nr. 2ra-2618/14

Î N C H E I E R E

15 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul Svetlana Filincova
Judecătorii Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cereșu Ion, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Varustun” împotriva lui Ion Cereșu cu privire la revendicarea bunurilor aflate în posesie străină și la cererea reconvențională a lui Cereșu Ion împotriva SRL „Varustun” cu privire la încasarea salariului restant, a compensației pentru concediu nefolosit, a datoriei și a dobânzii de întârziere, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către SRL „Varustun”, casată parțial hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 18 decembrie 2013 în partea încasării de la SRL „Varustun” în beneficiul lui Ion Cereșu a sumei de 63820 lei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte

c o n s t a t ă

La 24 octombrie 2012 SRL „Varustun” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Cereșu cu privire la revendicarea bunurilor aflate în posesie străină.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 02 iunie 2006 a cumpărat de la SA „Prim Plonior” 4 mese, 16 scaune și o chiuvetă în valoare totală de 6240 lei, conform facturii seria BA nr. 0640203.

La 29 septembrie 2009 reclamantul a cumpărat de la SRL „MGM” vitrină frigorifică CWS 31 cu 3 nivele 1100/647/800, masă cu cadă încălzită TXD 3 cu adâncimea de 210 mm 116/750/280, masă suport din inox c/p pt CWS 31 1100/750/280, repartizor din inox (3 țevi) I = 2760, repartizor din inox (3 țevi) I = 1000, poliță de deservire din inox cu 1 nivel cu ecran, masă neutră din inox c/p 500/750/900, pardoseală din PAL din 3 părți, suport din inox pentru tacâmuri (3 celule), sosieri GH 1/3-150 în valoare totală de 69515,20 lei, conform facturii seria KX nr. 0104570.

La 13 ianuarie 2010 reclamantul a cumpărat de la SRL „MGM” sosieri GH ½ - 200, 4 buc., capac pentru gastronom GDDH 1/2, 4 buc., capac pentru gastronom GDDH 1/3, 3 buc., sosieri GH 1/3 – 100, sosieri GN 1/2, 65 în valoare totală de 2819,71 lei, conform facturii seria KX nr. 2471498.

La 29 martie 2010 reclamantul a cumpărat de la SRL „MGM” sosieri GH ½ - 100 cu mîner, în valoare totală de 240 lei, conform facturii seria KX nr. 4220055.

Susține că bunurile date au fost cumpărate de reclamant pentru deschiderea unei cantine.

În luna februarie 2011 pîrîtul a sustras toate aceste bunuri din încăperile societății din str. Petricani 33 mun. Chișinău. Vis-a-vis de acțiunile ilegale ale pîrîtului, au fost sesizate organele abilitate, care însă nu au întreprins nici o măsură, sub pretextul că între părți sunt instituite relații civile.

Prin prisma art. 374 și 308 Cod civil, cere reclamantul revendicarea din posesia nelegitimă a lui Cereșeu Ion a tuturor bunurilor menționate mai sus, în valoare totală de 78815 lei, încasarea cheltuielilor de judecată.

Ion Cereșeu a depus o cerere reconvențională împotriva SRL „Varustun” cu privire la încasarea salariului restant, a compensației pentru concediu nefolosit, a datoriei și a dobînzii de întîrziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, fosta soție a acestuia, Cereșeu Alexandra, este administratorul SRL „Varustun”. Cereșeu Ion a fost angajat la societatea dată în calitate de director comercial pentru perioada 01 octombrie 2006 – 01 octombrie 2008, iar ulterior în calitate de agent de aprovizionare pentru perioada 01 octombrie 2008 – 01 februarie 2011, executînd într-u totul indicațiile administratorului.

Avînd în vedere că se afla în relații de familie cu Cereșeu Alexandra, iar ulterior și după divorț, reclamantul nu și-a ridicat salariul în sumă de 108850 lei, deși conform art. 143 al. (1) lit. a) Codul muncii salariul urma a fi achitat în ziua eliberării, adică din 01 februarie 2011. La fel, nu i-a fost achitată nici indemnizația pentru concediu anual nefolosit pentru întreaga perioadă de salarizare.

La 29 martie 2011 a fost expediată în adresa societății o reclamație, prin care s-a solicitat achitarea restanțelor la salariu și a plăților pentru concediu nefolosit. Vis-a-vis de încălcările comise de pîrît, s-a expus pozitiv și Inspekția Muncii în urma controlului efectuat la întreprindere.

Și administratorul SRL „Varustun” printr-o scrisoare fără număr și dată a confirmat faptul că nu i-a achitat reclamantului compensația pentru concediu nefolosit.

Deja după divorț, Cereșeu Ion a transmis cu titlu de împrumut societății suma de 63820 lei, cu depunerea mijloacelor bănești pe contul bancar al societății în baza ordinului de încasare nr. 03 din 05 noiembrie 2008 în sumă de 30820 lei, ordinul de încasare nr. 07 din 30 iunie 2009 în sumă de 11000 lei, ordinul de încasare nr. 05 din 01 iulie 2009 în sumă de 17000 lei, ordinul de încasare nr. 03 din 23 iulie 2009 în sumă de 5000 lei. Pentru restituirea împrumutului careva termen între părți nu a fost stabilit. Or, prin reclamația nr. 20 din 29 martie 2011 a fost solicitată restituirea împrumutului pînă la 10 aprilie 2011, care însă a rămas fără executare. Astfel, pîrîtul urmează să restituie datoria și dobînda de întîrziere, cu calcularea acesteia din 11 aprilie 2011.

Cere reclamantul încasarea de la SRL „Varustun” a salariului restant de 108850 lei, a indemnizației pentru concediu nefolosit în sumă de 2501,8 lei, a datoriei de 63820 lei, a dobînzii de întîrziere calculate la ziua pronunțării hotărîrii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chişinău din 18 decembrie 2013, a fost admisă parţial acţiunea iniţială şi a fost dispusă revendicarea din posesia lui Ion Cereşeu în beneficiul SRL „Varustun” a bunurilor mobile: vitrină frigorifică CWS 31 cu 3 nivele 1100/647/800, masă cu cadă încălzită TXD 3 cu adîncimea de 210 mm 116/750/280, masă suport din inox c/p pt CWS 31 1100/750/280, repartizor din inox (3 ţevi) I = 2760, repartizor din inox (3 ţevi) I = 1000, poliţă de deservire din inox cu 1 nivel cu ecran, masă neutră din inox c/p 500/750/900, pardoseală din PAL din 3 părţi, suport din inox pentru tacîmuri (3 celule), sosieri GH 1/3-150 în valoare totală de 69515,20 lei, conform facturii seria KX nr. 0104570; sosieri GH 14 - 200, 4 buc., capac pentru gastronom GDDH 1/2, 4 buc., capac pentru gastronom GDDH 1/3, 3 buc., sosieri GH 1/3 – 100, sosieri GN 14, 65 în valoare totală de 2819,71 lei, conform facturii seria KX nr. 2471498; sosieri GH 14 - 100 cu mîner, în valoare totală de 240 lei, conform facturii seria KX nr. 4220055. În rest, acţiunea SRL „Varustun” a fost respinsă.

A fost admisă parţial acţiunea reconvenţională şi a fost dispusă încasarea de la SRL „Varustun” în beneficiul lui Cereşeu Ion a sumei de 82837,80 lei, ce include restanţa salarială în mărime de 16516 lei pentru perioada 24 octombrie 2009 şi pînă la 01 februarie 2011, indemnizaţia pentru concediu nefolosit în mărime de 2501,80 lei şi datoria în sumă de 63820 lei. În rest, acţiunea reconvenţională a fost respinsă.

A fost dispusă încasarea de la SRL „Varustun” în beneficiul statului a taxei de stat neachitate în sumă de 1677,60 lei, iar de la Cereşeu Ion în beneficiul statului taxa de stat neachitată în sumă de 1977 lei, în rest ultimul a fost scutit de la plata taxei de stat.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 09 aprilie 2014, a fost admis apelul declarat de către SRL „Varustun”, casată parţial hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chişinău din 18 decembrie 2013 în partea încasării de la SRL „Varustun” în beneficiul lui Ion Cereşeu a sumei de 63820 lei, cu pronunţarea unei noi hotărîri în această parte, prin care acest capăt de cerere a fost respins. În rest, hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chişinău din 18 decembrie 2013 a fost menţinută.

La 07 iulie 2014 Cereşeu Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanţei de apel şi menţinerea hotărîrii primei instanţe.

În motivarea recursului a invocat că, instanţa de apel la pronunţarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia aplicată, a interpretat eronat legea, aprecierea arbitrară a probelor a dus la soluţionarea greşită a pricinii.

Or, în cadrul şedinţelor recurentul a administrat probe ce ar confirma transmiterea banilor către societate cu titlu de împrumut, care nu au fost contestate în vreun mod de către SRL „Varustun”, iar contractele prezentate în instanţa de apel, din care rezultă că banii au fost transmişi cu titlu de împrumut de către fondatorul întreprinderii Ochinca Mariana, fiica administratorului, au un conţinut fals, în situaţia în care lipseşte şi careva ordine de încasare. Ba mai mult, aceste sume de bani au fost transmise cu titlu de împrumut de către Cereşeu Ion anume pentru procurarea utilajului, ce constituie obiect al litigiului dat. Astfel, părţile au convenit ca în vederea stingerii datoriei, utilajul urma să fie transmis recurentului. Eronat

instanța a apreciat și faptul că ordinele de plată nu constituie prin sine dovada de încheiere a contractului de împrumut, în cazul în care legiuitorul nu instituie în acest sens o formă obligatorie a actului juridic, ci poate fi demonstrat și printr-un simplu înscris semnat de părți.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cereșu Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Cereșu Ion asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cereșu Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul lui Cereșeu Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat